

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2024, č. j. 17636/24/5300-21441-702127, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2025, č. j. 17 Af 12/2024 - 82,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 6. 11. 2025 kasační stížnost proti shora označenému usnesení, jímž Městský soud v Praze zastavil řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl, z jakých důvodů usnesení městského soudu napadá, ani nesdělil, co navrhuje. Současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 27. 11. 2025, č. j. 1 Afs 189/2025 - 12, vyzval k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které usnesení městského soudu napadá, ve lhůtě jednoho měsíce a k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů. Stěžovatel byl rovněž poučen o důsledcích nedoplnění kasační stížnosti v soudem stanovené lhůtě. Usnesení bylo stěžovateli doručeno téhož dne.

[2] Stěžovatel dne 11. 12. 2025 požádal o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud jeho žádosti vyhověl usnesením ze dne 13. 1. 2026, č. j. 1 Afs 189/2025 - 39, jímž mu osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti přiznal. V tomto usnesení stěžovatele rovněž poučil, že podáním žádosti o osvobození od soudních poplatků se v souladu s rozsudkem rozšířeného senátu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 5 As 154/2016 - 62, č. 3632/2016 Sb. NSS, staví lhůta pro doplnění kasační stížnosti

o důvody, pro které stěžovatel brojí proti napadenému usnesení, a to do právní moci tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno téhož dne; lhůta pro doplnění kasační stížnosti měla uplynout v pátek 30. 1. 2026.

[3] Stěžovatel dne 19. 1. 2026 požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Uvedl, že je nemocný a v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Přípisem ze dne 21. 1. 2026 Nejvyšší správní soud stěžovateli sdělil, že lhůta pro doplnění důvodů kasační stížnosti mu uplyne dne 30. 1. 2026, přičemž soud považuje tuto lhůtu za dostatečnou a neshledal důvod k jejímu prodloužení. Přípis byl stěžovateli doručen téhož dne.

[4] V poslední den lhůty (dne 30. 1. 2026) stěžovatel opětovně požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti z důvodu delší nemoci s tím, že se mu předešlého dne přitížilo. K žádosti přiložil kopii napadeného usnesení, doručenkou k napadenému usnesení a doklad o svém vysokoškolském vzdělání v oboru právo. Následně dne 2. 2. 2026 stěžovatel žádost doplnil a soudu předložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 20. 10. 2025 s datem potvrzení lékaře o jejím trvání ze dne 14. 1. 2026. Uvedl, že jeho nemoc a pracovní neschopnost je dlouhodobější a vážná. Stěžovatel je advokát a pokud má vystavenou pracovní neschopnost, nemůže ve věci činit kvalifikovaná podání a vystupovat na jednáních před soudy a úřady, a to ve své profesi ani ve svých soukromých věcech. Závěrem sdělil, že se jeho zdravotní stav k dnešnímu dni zlepšil a doplnění kasační stížnosti zašle soudu téhož dne. Stěžovatel posléze dne 2. 2. 2026 (tedy již po uplynutí lhůty k tomu stanovené usnesením NSS ze dne 27. 11. 2025, č. j. 1 Afs 189/2025 - 12) zaslal městskému soudu doplnění kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej obdržel dne 4. 2. 2026.

[5] Podle § 106 odst. 3 zákona č. 156/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), *[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[6] K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že za vážné důvody je třeba považovat okolnosti, které znemožňují doplnění kasační stížnosti ve lhůtě a zároveň je nebylo možno rozumně předvídat (usnesení NSS ze dne 14. 9. 2023, č. j. 6 Azs 178/2023 - 60). Prodloužit stanovenou lhůtu tedy lze zejména v případě náhlých a nepředvídatelných okolností znemožňujících včasné doplnění kasační stížnosti. Vážné důvody pro prodloužení lhůty přitom soud musí interpretovat restriktivně (usnesení NSS ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 339/2017 - 15).

[7] Poprvé požádal stěžovatel o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti dne 19. 1. 2026, podruhé dne 30. 1. 2026. V první žádosti uvedl pouze, že je dlouhodobě nemocný, k druhé žádosti již přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Obě žádosti byly formálně včasné, nicméně vážné důvody v jejich zdůvodnění Nejvyšší správní soud neshledal.

[8] Stěžovatel argumentuje tím, že mu jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav znemožňuje činit kvalifikovaná podání. Skutečnost, že stěžovatelova pracovní neschopnost

pokračování

trvá ode dne 25. 10. 2025, ovšem jen stěží může představovat náhlou a nepředvídatelnou okolnost, která by mohla stěžovateli skutečně zabránit ve včasném doplnění kasační stížnosti. Stěžovateli byla jeho zdravotní indispozice známa již před samotným podáním kasační stížnosti dne 6. 11. 2025, přičemž Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné zdůraznit, že stěžovatel měl fakticky možnost formulovat kasační stížnost po dobu necelých tří měsíců (od 6. 11. 2025 do 30. 1. 2026). Tato lhůta se soudu i s ohledem na předmět řízení jeví jako více než dostačující, a to i při zohlednění pracovní neschopnosti stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud rovněž nepřehlédl, že stěžovatel vede u tohoto soudu četná řízení, ve kterých činí různorodá podání, přičemž dne 16. 1. 2026 podal v řízení vedeném pod sp. zn. 5 As 6/2026 náležitě odůvodněnou kasační stížnost. Soud má tedy za to, že stěžovatel, který je advokátem, byl ve stanovené lhůtě schopen formulovat srozumitelné podání, a to navíc ve věci, která se nejeví nijak věcně složitá (šlo o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku). Nadto Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovateli nic nebránilo v tom, aby požádal o ustanovení právního zástupce, který by za něj potřebné procesní úkony ve věci vykonával.

[10] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti zamítl. V tomto postupu přitom nelze spatřovat odepření stěžovatelova přístupu k soudu, nýbrž důsledek jeho vlastní procesní pasivity, kterou nelze překlenout nad rámec zákonné úpravy, neboť to by znamenalo porušení zásady rovnosti účastníků soudního řízení zakotvené v § 36 odst. 1 věty první s. ř. s.

[11] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel nedostatky kasační stížnosti ani přes výzvu a poučení tohoto soudu ve lhůtě k tomu stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. neodstranil, a pro tento nedostatek nebylo možno v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2026

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu